

[Inge Dahl-Sørensen]

selv må svare enhver sit, bl.a. ved hjælp af forsikringsinstitutioner.

Venstre kan altså ikke gå ind for forslaget, som det foreligger. Imidlertid vil vi gerne arbejde videre i Retsudvalget med nogle af de præsenterede tanker, og jeg håber, Kristeligt Folkeparti finder en sådan løsning klog, hvorfor jeg tilsiger partiet et positivt samarbejde om ideerne.

Jane Oksen (FP):

Som vi ser forslaget, er der to hovedpunkter i det: Først og fremmest brugerbetaling for reagensglasbefrugtning, og dette punkt er Fremskridtspartiet enig i. Dernæst forslaget om offentlige tilskud til par, der ønsker at adoptere udenlandsk fødte børn, og dette punkt er vi ikke enige i. Vi undrer os i øvrigt også over, hvad sammenhængen er mellem de to ting, da det ene jo handler om brugerbetaling og det andet om offentlige tilskud.

Når vi taler om første del, er vi som sagt enige med forslagsstillerne i, at det er et udmærket område at indføre brugerbetaling på.

Hvis det er et brændende ønske for et par at få et barn, må man selvfølgelig også betale for det, og det vil langt de fleste ægtepar også være villige til. Det er jo trods alt ikke kæmpemæssige beløb, det drejer sig om; et beløb af størrelsesordenen 15.000 kr. vil et par selvfølgelig sagtens kunne spare op, hvis de brændende ønsker sig et barn. Vi kan også frygte for, at hvis man giver los her og ikke får indført brugerbetaling på dette område, vil de meget lange ventelister, der er nu, selvfølgelig blive endnu længere.

Vi undrer os også lidt over, at man i Kristeligt Folkeparti kun mener, at det skal være et vist beløb – som nævnt i forslaget 10.000 kr. Vi mener i Fremskridtspartiet, at så kunne man lige så godt sige, at det skulle være det fulde beløb, som er ansat til 15.000 kr. Jeg tror faktisk, det allerede i dag er mere end de 15.000 kr. Hvorfor kun delvis brugerbetaling? Hvorfor ikke fuld brugerbetaling på dette område?

Den anden del af forslaget er vi som sagt absolut ikke enige med Kristeligt Folkeparti i. Der er i forvejen meget gode regler for par, der vil adoptere udenlandske børn. De får betalt samtlige undersøgelser, og det er ligesom i første del af forslaget trods alt kun et beskedent beløb, det drejer sig om. Vi forstår ikke, hvorfor man vil favorisere den ene kategori frem for den anden.

Vi kan som sagt i Fremskridtspartiet tilslutte os første del, men ser gerne, at det indeholder den fulde betaling. Anden del af forslaget må vi afvise.

Kirsten Lee (RV):

Indledningsvis vil jeg konstatere, at efter Det Radikale Venstres opfattelse er det ikke en sygdom, at man ikke kan få børn, og det er heller ikke nogen social tragedie.

I Det Radikale Venstre ser vi ikke nogen grund til, at det offentlige skal yde direkte støtte til adoption af udenlandske børn. Mange mennesker får foretaget reagensglasbefrugtning i det private system, og dér koster denne ydelse 25.000 kr. pr. forsøg; de fleste får foretaget 2-3 forsøg, og så er det endda ikke altid med succes.

Det er på tide, vi tager fat på en drøftelse af, hvad der er sundhed, og hvad der er sygdom, og hvad der skal udløse offentlige tilskud, men vi afviser Kristeligt Folkepartis forslag.

Nør Christensen (CD):

Vi har hos Centrum-Demokraterne gennem en årrække glædet os over, at det er blevet lettere at adoptere, fordi vi erkender, som så mange andre, at det er af stor betydning for barnløse forældre, at de har den mulighed at få et barn via adoption. Vi er bekymret over, at det kan være en så alvorlig økonomisk belastning for disse forældre at skulle adoptere, og vi så gerne, at det problem var lidt mindre for barnløse forældre.

Så vil jeg gerne sige i øvrigt om brugerbetaling, at det var jo nok lidt mere naturligt for os, at man indførte en betaling for sterilisation frem for brugerbetaling i denne forbindelse. Jeg synes i det hele taget godt, jeg vil sige til ministeren, at nu ønsker vi efterhånden hos os en brugerbetalingsliste, for det er ikke et område, som vi kan tage stykkevis og delt. Vi kan ikke tage et enkelt område og sige: Dér er det udmærket, at vi tager en brugerbetaling, og så afviser man andre områder. Nu kunne det være rart, om vi i god tid fik en liste over, på hvilke af de enkelte ministeriers områder man ønsker indført brugerbetaling, for der er som bekendt ingenting, der er gratis, det ved vi godt.

Vi har et gratisprincip, men det betyder jo, at det koster penge på en anden måde. At begynde at tale om skattelettelser, fordi man indfører